

Tato práce se věnuje problematice imigrace v současných (západo)evropských společnostech prostřednictvím detailního pojednání o konkrétním historickém případě imigrace ze zemí Maghrebu (Alžírsko, Maroko, Tunisko) do Francie v průběhu 20. století. První oddíl práce je zaměřen na stručnou historii imigrace do Francie a na širší teoretický kontext sociologického zkoumání fenoménů s imigrací spojených. Pozornost je zaměřena především na paradoxní situaci, která v důsledku imigrace vzniká v rámci národních států, a na logiku utváření mezietnických vztahů. Jako teoretická opora následující analýzy je představena Goffmanova teorie stigmatizace, Beckerova teorie etiketizace, Moscoviciho teorie sociálních reprezentací a Mertonova koncepce sebenaplňujících se prorocství. Druhý oddíl práce se věnuje konkrétnímu případu imigrace ze zemí Maghrebu do Francie, zejména sociálním reprezentacím, které se v rámci francouzské společnosti v souvislosti s tímto historickým procesem vytvořily. Hlavním tématem práce je pak situace potomků imigrantů z Maghrebu ve francouzské společnosti, především co do jejich postavení v její sociální struktuře – proto je třetí část věnována analýze jejich mezigenerační vzdělanostní a profesní mobility ve srovnání s majoritní populací a potomky imigrantů z jiných oblastí.